

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΛΑΤΑΚΗΣ

Αριθ. Τηλεφώνου 1025

Συνδιδουχια (Μ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗΣ
και εκδοται (ΔΕΡΝΙΑΣ ΜΠΟΡΤΟΛΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΑ'

ΧΑΝΙΑ 10 Ιουνίου 1923

ΑΡΙΘ. 3158

ΑΛΛΟ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΤΥΡΑΝΝΙΑ

Ο βενιζελικός τύπος της προτενομένης, ή δια να ακριβολογώμεν, ο τύπος του λεγομένου κόμματος των φιλελευθέρων—διότι μετά την ανέκκλητον από της πολιτικής άποχώρησιν του κ. Βενιζέλου, ούτε βενιζελικόν κόμμα δύναται να υπάρξη—ο τύπος, λοιπόν, του λεγομένου και μη όντος τοιούτου, κόμματος των Φιλελευθέρων, ασχολείται κατά τας τελευταίας ημέρας περί το ζήτημα των εκλογών. Ως είναι γνωστόν, το ζήτημα τούτο το ανέκρινε πρώτον το αυτοτιλοφορούμενον κόμμα των φιλελευθέρων δια του διαβήματος, το όποιον έκομπεσεν παρά τη Έπαναστατική κυβερνήσει υπέρ της έπισπεύσεως των εκλογών δια της διοικούσης Έπιτροπής αυτού. Το διάβημα εκείνο άπεδοκίμασθη υπό άλλων κορυφαίων έπίσης του κόμματος, ή θεωρουμένων τοιούτων ύφ' έαυτών—διότι, μετά την άποχώρησιν του κ. Βενιζέλου, πρό του όποιου πάντες έπληρσον, ο καθείς θεωρεί τον έαυτόν του κορυφαίον—οπτω δέ από του πρώτου βήματος της δράσεως του άνευ κεφαλής, το κόμμα τούτο έμφανίζεται διχοτομημένον επί ούσιωδεστάτου ζητήματος. Το σχίσμα δέ τούτο εκδηλούται και εις τον τύπον του κόμματος του όποιου άλλα μόν όργανα είναι κεκηρυγμένα υπέρ της προσφυγής εις τας εκλογάς άνευ άναβολής μετά την ύπογραφήν της ειρήνης, και ύπέρ της επανόδου εις τον όμαλόν πολιτικόν και πολιτειακόν βίον. Άλλα δέ συνηγοροῦσιν υπέρ της άναβολής εις χρόνον άόριστον των έκλογών και της

έγκαθιδρύσεως δικτατορικού συστήματος έγκαλούμενοι ως πρότυπον το έγκαθιδρυθέν το του Μουσολίνι εν Ίταλίᾳ. Οι τούτοι ύποστηρίζοντες φέρονται λιημονοῦτες ή άγνοοῦντες παντάπασιν, ότι ο Μουσολίνι έχει όπως δήποτε μίαν Βουλήν ήτις είχε έκούσα είτε άκουσα, δίδει εις αυτόν ψήφον εμπιστοσύνης, διεννηθή δέ εν αρχῇ, εάν δέν την εύρισκε περιθώριον να την διαλύσῃ και να προσφύγῃ εις νέας εκλογάς, με την βεβαιότητα, ότι ή λαϊκή εμπιστοσύνη θα έξεδηλαῦτο υπέρ αυτού. Και αυτός δέ ο δικτάτωρ της Αγκύρας, οτε άντελήθη, ότι τῷ διέριυγεν ή εμπιστοσύνη της Έθνοσυνελεύσεως, την διέλυσε και άπεράσισε να προσφύγῃ εις την ψήφον του λαοῦ.

Με αυτά θέλομεν να έπωμεν, ότι και οι πολυμοῦτεροι δικτάτορες θέλουσι να φαίνωνται ότι την άπεριόριστον έξουσίαν ήν διαχειρίζονται την έλκουσιν εκ του λαοῦ, και την άσκούσι τῷ συγκατατάθει του λαοῦ. Διότι, αληθῶς, ή δικτατορία δέν είναι θεσμός αυθαίρετος, ως κάπως έπιπολαιώς πιστεύεται. Έγεννήθη εν χώρα άγνώως δημοκρατική και άπερρευσεν αρχικῶς από της θελήσεως του λαοῦ. Εις στιγμής κρίσιμους, καθ' ας ή πατρις εκινδύνευεν ο Ρωμαϊκός λαός άφινε να κοιμηθῶσι προσωρικῶς οι νόμοι, και συνεκέντρουσθε τας έξουσίας εις χείρας ενός άνδρος, εις τον όποιον ένεπιστεύετο την φροντίδα της σωτηρίας της Πατρίδος. Ο δικτάτωρ περιβεβλημένος άπεριόριστον έξουσίαν, έλάμβανεν όλα τα μέτρα, τα όποια έκριθεν άναγκαία δια την έπιτυ-

χίαν του σκοποῦ. δι' όν άνηγορεύθη τοιούτος άμα δέ παρήχθετο ο κίνδυνος της Πατρίδος, έσπευθε να καταθέσῃ την έξουσίαν εις χείρας του ρωμαϊκού δήμου και άπεσῶρετο εις τον ιδιωτικόν βίον δέν υπάρχει δέ παράδειγμα κατά το όποιον δικτάτωρ έπιλοδοξήσε να παρατείη την έξουσίαν του, μετά την άποσώρησιν του κινδύνου της Πατρίδος, και να άποπειραθῇ κατάλλυσιν των έλευθεριών του λαοῦ. Είναι λοιπόν ο θεσμός της δικτατορίας καθαρώς δημοκρατικής προελεύσεως και έγεννήθη και διεμορφώθη εν δημοκρατίᾳ, και έχει άπαραίτητον προϋπόθεσιν την λαϊκήν θέλησιν. Μήπως κατά την διάρκεια του μεγάλου πολέμου δέν εκυβέρνησαν δικτατορικῶς οι Ούλλων, Λούδ Ιζωρτζ, Κλεμανσώ; Άλλ' εἶπον την συγκατάθεσιν των λαῶν.

Όλος αντίθετος της δικτατορίας είναι ή τυραννία. Και αυτή είναι συγκέντρωσις άπεριόριστου έξουσίας εις χείρας ενός προσώπου, άλλ' ο τυραννος δέν έλκει την έξουσίαν του από της θελήσεως του λαοῦ, άλλα την σφετερίζεται δια της βίας και της αυθαιρεσίας, προς την έννοιαν δέ της τυραννίας συγχείει την δικτατορίαν ή μερίς εκείνη του βενιζελικού τύπου, ήτις ύποστηρίζει την έπί άόριστον άναβολήν των εκλογών, δι' όν θα εκδηλωθῇ ή λαϊκή θέλησις. Σύγχυσις άδικαιολόγητος.

ΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΔΟΓΑΣ

Άναγινώσκομεν εις τα «Χρονικά» Έξ άσφαλους πηγής γνωρίζομεν ότι ή Κυβέρνησις άπεδέχθη ως όρθήν την γνώμην περί έπιταχύνσεως των εκλογών. Μέχρι πρό τι των ήμερών,

εκράτιον άντιλήψεις άντίθετοι, τελευταίως όμως, επέδρασαν μεγάλας επί της Κυβερνήσεως έποδείξεις και ουσιώσεις φιλικαί εκ μέρους προσώπων ενδιαφερομένων διας λυθῇ ή εκκρεμότης. Δέν εἶνε, άλλως τε, δλωσ άγνωστον δι και τινα των μελών της Κυβερνήσεως ήσαν άπ' αρχῆς υπέρ της προκινδύνεως εκλογών άμα τῇ ύπογραφῇ της ειρήνης.

Υπάρχουν άκόμη ζητήματα τινα, τα όποια πρόκειται να λυθῶν, πάντως όμως εἶνε γεγονός δι παρόλκνους άποκλείεται.

Άνάται να θεωρηθῇ βέβαιον δι μεταβολή τις του εκλογικού συστήματος δέν θα γίνῃ, διότι εκράτιον ή άντίληψις δι τοιαύτη μεταβολή, ενω πιθανώτατα δέν θα έδημιούργει λόγον σοβαρώτατον δια την άκέρωσιν των εκλογών εις τινας περιφερείας, μετά την μεταβολήν της καταστάσεως.

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΕΠΑΝΟΡΩΣΕΙΣ

Η έφημερίς «Νόβο Πσίζε» πληροφορεῖται εκ Βερολίνου, ότι οι διαπραγματεύσεις αι διεξαγόμεναι εν Λονδίνω μεταξύ των αντιπροσώπων των Γερμανών βιομηχάνων και των αντιπροσώπων των τραπεζών του Λονδίνου εισηλθον εις την δρισηκῆν αδιάν φάσιν. Αι γνώμαι τας όποίας υπέβαλον οι αντιπρόσωποι των τραπεζών του Λονδίνου μελειώνται υπό της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της έπιτροπής των αντιπροσώπων των βιομηχάνων του έμπορίου και των τραπεζών της Γερμανίας.

Αι Γερμανικαί προτάσεις θέλουν διατυπωθῇ εν τῇ βάσει των συμπερασμάτων εις τα όποια θα κατολήξουν αι διαπραγματεύσεις αυται.

Έπί του παρόντος, κατά την αυτην έφημερίδα, εν θεωρείται βέβαιον, δι ή Γερμανία δέν θα δριση το ποσόν των επανορθώσεων. Η Γερμανία δέχεται να καταβάλλῃ όσοι ενός και ήμιστος μέχρι δύο δισεκατομμυρίων μαρκων το έτος επί άριστόν χρόνον διόριστο επό τον όρον της άμέσου εκκινώσεως των κατεχομένων έδαφών και χρεωστούσων